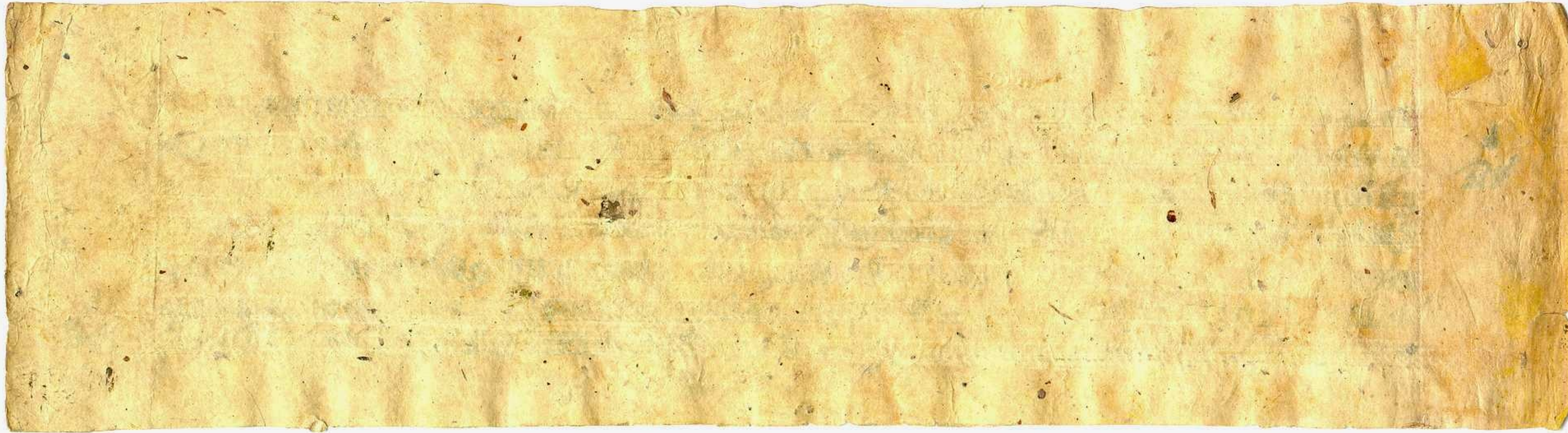

मु. सि.
१

उं नमो वृद्धाय ॥ मानुषं समवाप्य दुस्कराणैर्लघुप्राश्रयं क्षणं मृत्यौ निष्प्रमिकारदाहृणातरे नि तं पूरयति ॥ पा
थेयं दमदासयममयेयेन प्रभूते कृतं संसारेण मनुष्यात्पतिता ॥ प्राप्य निद्रां स्वातिता ॥ मानुष्यं दुःखं मवाप्य
विद्युत्संयातचवत्तम ॥ भवक्षये मतिः कार्या मवो य करणेषु वा ॥ मनुष्यत्वं समासाद्य विद्युज्वालो म्मि ॥ चंचलं ॥ पुराणमेवा
त्र कवी तयतश्चिन्तामणिर्नराणां ॥ यस्यानुभावात्मानुष्यं प्राप्ते भूयोपि सांप्रतं ॥ पुराणं न दृढं ह्यस्वेदयस्माद्वेतुः सुखस्य ते
मानुष्ये यदप्ये श्रयेण भवता लप्ययुत ॥ सांप्रतं ह्युदायं कृतो न्नति प्रभृतिभिर्युक्तं विचित्रैर्गुरौ ॥ तत्पुराणं सुहृदे
कमेव जगतां वत्सुखतत्मानोरेतस्मात्कृमिदं कुरुत्वमसकृत्सर्वार्थसंयत्करं ॥ लक्ष्मीनिकेतयदपाश्रयेण प्रो
प्तो सितोकाभिमतं प्रभूत्वं ॥ तायेव पुराणानि विवर्द्धयेथान कर्षणीयो ह्ययं विषयः ॥ विरेमत यायतः कुरुत मुं पुण्या

गुरु
१

दारतरं दमयतु दर्दमविषयलोहमनलुरजा ॥ भवत मुनीन्द्रवत्परदितादिरता ॥ सततं दशतिनयावदेव मरणादिरस
ह्यविषयः ॥ इति पुराणप्रोक्ता हनकथा ॥ ॥ लनिधिकर्म करीयुगारक्षु समागमवक्षरामवाप्यमदूतमिमं सम
वेभ्यश्च वलं ॥ प्रसमयूरेकवर्त्तविनिवाभयापहं ॥ अणुतमुदुर्लभं क्षणमयी ह्युने च वने ॥ यदुर्लभं कल्पशतैरेतैर्केर्मा
नुष्यमवाक्षरादोषमुज्जतं तस्मात्प्रयत्नं प्राप्नोति भवार्हा ॥ कार्या हि धर्मश्रवणाय यत्नः ॥ यत्नवाग्रजतविन्दुचङ्कुले केशजा
लपरिवेशिते भवयोनौ चिन्तयति कर्मसत्यं तस्य जन्म भवती हुनि स्फुल्लं ॥ तस्मै रकगते ॥ प्रेतैः तिर्यग्जतैर्विकलद्विषैरम
रगुरुभिः प्रत्यन्तैः ॥ कदकैरविक्षतैः ॥ मुनि सवित विप्रजा लोकेन वानृदिने जने स न च विबुधैः ॥ शक्यं या नु मुनीन्द्रवो
मृतं तस्मात्कृत्वा कार्यं व्यवहृत्य सर्वसन्वास्वकार्यं परमार्थं धर्मश्रातव्यं ॥ एवमुच्यते न धर्मा यस्मादतः सर्वगुरा भवन्ति मो

सु.सि
२

नीलवर्णरत्नजनयति सुधियामेतदादौ प्रमोदं श्रोतायाते तत्र श्रुत्वा तत्तु रुच्यनधान्न वदति हन्ति चिन्ता ध्यानाव
साने स्युः दयति सकलं जन्म चक्रप्रवृत्तिं निशेधात्तद्वृत्तिं किं विद्ययति सदा सर्वसंस्पन्निधानं हृति तीव्रभवप्रभवा य
दं दिशति निर्देहि सौख्यमनुत्तरं नदि च मेव मवेभ्यमुनेर्वचः श्रुत्वा तस्य प्रतिनिर्मलमात्रसा ॥ इति धर्मश्रवणप्रो
त्साहनकथा ॥ यत्प्राप्य जन्म जलधेरपिया न्निवारु सा रोपयन्ति शिवमुत्तमवो धिवीजं चिन्ता मणोरपि समभ्यधि
कं गुरोर्गोघोर्मानुष्यकं कश्चिद्विदुः श्लोकरोति यो मानुष्यं कुशलविभवैः प्राप्य कल्पैरनल्पेर्मोहात्पुण्यद्विरामिदुः
स्वल्पमप्याविरोति साऽसाऽल्लोकात्परमुपगतं त्रीवुमभ्येति शोकरत्नं हरिगिवगतं स्वर्गं सत्यहं नाकशलेः
कर्मयथैमानुष्यं लभ्यते पुनः अलभ्यमाने मा मानुष्यदुःखमेव कृतः सुखं नातयं वनास्ति नवमो हो स्थितः परं यदी

गुरु
२

दशक्षरं मानुष्यं प्राप्य न कुर्यात्कशले वद ॥ एकक्षरं कृतात्पाया देवी चोत्पन्ना स्यते अनेकजन्म नैककृतात्पाया काप
नः सुगतौ कथा ॥ अत्र एवाह भगवान् मानुष्यं मतिदुर्लभं महार्दवयुगच्छिदं कर्मशीलार्थणोपमं ॥ इति दुर्लभमनुष्य
कथा ॥ अन्त्या न शयनासनसमुद्रं तन्मात्पवसनाभरणाणि कीर्तिरुत्तमगुणोश्च वयुवस्योत्तमं कथितमेतमुशेष
॥ आज्ञा दीप्तिर्भोगसम्यक्कृष्टारूपोदार्यं वर्णमाधूर्यमाजः साकशोभा गंकान्तिरोग्यमयुस्सन्त दानादिष्टमिष्टं क
लेव अस्वाक्षौ मानिनागा ॥ बहुकसमसितं वामं दावपत्रं शोधं संगीतिगर्भं मधुपदं दृष्ट्वा ॥ पुष्पमाता युवम्यः भोजं
रत्नानि हारपूरनगरमहो देव लोकः सखद्वन्द्वचक्रैः कथितमिदं कलदानकल्पद्रुमस्य ॥ यन्नीलोत्पलकोमलामलदल
प्रतिस्पन्दनेत्राः स्त्रियः ॥ वदन्नेखलुरुन्धितोरुजघना विश्रुत्वा सिकादास्य यान्ति विकपितस्तनतरा व्यावर्जितनूल

सुसि
३

तो तत्सात्सर्गकपाटपाटनयदोहनस्यविस्फुज्जितं। अश्वैश्चामल्लोरनामितधरैरूपैः खलीनो मुखेनागैभिन्नम
देश्वयन्तरववागधुनिधुत्रोद्युयैः भूषैः साभरणैः ककुताजिलिपुठैरभ्यर्क्षमात्रासदातदानस्यफलंवदन्तिमुन
यः पूर्वोज्जितसोदराः। हारैर्वज्रविचित्रहेमवलयैर्यत्पार्थिवभूषिताः। केयूरैर्मुकुटैश्चरत्नखचितैः सिंहासनस्थाः स
यमध्यन्तःपुरिकाजनस्यविविधैः। कीडन्निविक्रीडितैस्तदानस्यफलंवदन्तिमुनयः। शादूतविक्रीडितं प्रासा
दमणिरत्नहेमखचितेधुत्रध्वजासकृतेवीणावल्लविवेणगीतमुदितेरत्नप्रभोद्भासिते। यच्छुकोरमतेसवीसह
चरोयोवित्तहस्ताकृतेनदानस्यफलंवदन्तिमुनयः पूर्वोज्जितस्येदं। दाताप्रियत्नमुपयातिजेनस्यसश्वत्समे
त्यनेचवह्मिः समुपेभ्यसद्भिः। कीर्तिश्चदिक्षुविसरम्भतेयशोस्यतत्तत्पदं समुपयातिविशालदोस्तो। भेदाका

गुरु
३

यस्य देवेष्वविकलविविधोत्तेकभोगास्यदेशुप्राप्योत्पत्तिमिविचित्रभवककुसुमितस्फुटकल्पद्रूपेषु। उद्यानेषुप्रकामंसुचिर
मनिसुरवेनन्दनादिष्वखिलप्राप्तोभ्यक्तुष्टरूपामरयुवतिजनैः सेव्यमानः प्रदानात्तदानं। ममदानिधानंमनुगंवौराद्यसा
धारणादानंमत्सरहोभदोषरजसः। प्रक्षालनंवेतसः संसारध्वयरिश्रमायनयनदानं सुखंवाहनं। दानंनैकसुखोपभोगसुसुखं
सन्निवृत्तात्मनिकं। श्रीणीसंगतमेखलाः कलगीरोत्तीह्वा। लोकवृत्तः करणीसन्नविशालत्वारुतयनाः केशान्नसकृत्। य
दास्यस्यमङ्गलाः सुकृतिनामायातिपीनोरवः तन्माहान्ममुवाचसंभृतफलं दानस्यशौद्रोदनि। पर्यस्यत्ताहकारभ। सु
रभिप्रेक्षन्निमग्नोत्तलं श्रीमकाङ्कनभाजनेविनिहितं वभूकताम्रंमधु। कामित्वासपथोपनीतमसकृद्यत्पीयते कामिना
हेतुतडवदन्ति सुहृदमतयोदानं परंश्रयसः। इति दानशृणान्तिशम्यसौम्यप्रयत्नात्माकुरु दानस्वयन्तं विभवोग्रमहाभ

सु.सि
४

यत्तदुत्तमं नदि दत्तात्परमस्ति वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ इति दानकथा ॥ यदृश्यते जिगति चारुतरं प्रियं वारुण्यं कलं प्रियजनो
विभवाः सुखं च तत्पुण्यं शिल्पिकृतमेव वदन्ति सन्तः ॥ कल्याणकारिणं सुखं तु पुण्यमेतत् ॥ अभ्युद्युतो न तस्मिन् तद्विषय
जयं किंचिन्नेनागाश्च पत्तिरथ संक्षुभितैर्वलौघैः ॥ उद्धृतमलविण्जितगात्रनशोभा ॥ पुण्याधिकः क्षितिभुजो भूवि सं
चरन्ति ॥ कौशेयकासिकदुकूलविचित्रवास्त्रामृजावलीकनकरन्त्रविभूषिताङ्गा ॥ यद्वेचिदेवपुरुषाः श्रियमुदहृन्ति
पुण्यस्य पूर्वचरितस्य कृतज्ञतासा ॥ आयुः सदीर्घं सुकलैव जन्मकान्तं वयुः ॥ व्याधितयं न वालि ॥ धनं प्रभूतं परिवारसम
त् ॥ भवन्ति पुण्यस्य महाविधाका ॥ यच्च क्व वन्ती युवैस्तुरन्ते ॥ सहस्रैश्च समन्विताः समुद्रसीमां मुखं तु जेधरित्री
तत्पुण्यं रत्नस्य फलविशालं ॥ विचित्रयद्या यत्तु मध्यमं संसृतः सुरसुरैर्द्वादिसदानमस्कृतं ॥ यद्वत्सलोककं त्वदिभूय

सु.सि
४

बुद्धा व

नेजसमं दाम्भितितदेवपुण्यतः ॥ यदेवनागासुरसिद्धसंघैर्गर्भवयश्चोधिपकिन्नरैश्च ॥ संयुज्यते देवगुरुः सदेवतपुण्य
रत्नस्य फलं विशालं रूपं वीर्यं च शिल्पं च विदुः यविवसानराः ॥ यत्सलोकमितो यान्ति कर्म वायुभिर्गिरिताः ॥ पुण्यं नैक
मिहाभ्यन्तमनुगामिसुखोदयं ॥ पुण्यमन्तैरहायन्वान् धनानां प्रवर्धत ॥ ये मेरुस्यपिवेगेन विकिरन्ति दिशो दशं
तेऽपि पुण्यस्य भङ्गाय लं प्रलवायव ॥ सवर्जं सलिलोद्धृतं निरंकुसविस्मयिणा ॥ पुण्यं नैकं दमायाति चतुर्गसाग
रवारिणा ॥ यदि प्रकिरणाङ्गैः सप्रभिर्भास्करानलैः ॥ क्षितौ वा दह्यमानाया पुण्यमेकं न दह्यते ॥ इति पुण्यक
था ॥ आद्योतिर्नष्टशोकः क्षतसकलकलितो वनानन्दपात्रं ॥ शौभाग्यश्रीतिधानं समुपचिनत्तं ताका नगात्रो यश
स्वी नेजस्वी कान्तारुपा ॥ प्रवचनघोषचतुर्गदन्तसर्वेन्द्रियाणोऽप्यङ्गाधीमान् प्रदाता भवन्ति भगवतो बुद्धविम्ब

सु.सि
५

स्विधाय यावन्नः परमानन्दो भगवत् **॥** सृष्टेः प्रविष्टेषु वा तत्कर्मैर्दिविभूतत्वे च नियतं तावन्निराज्या सन्निधि रूपा
रूप्य समाधिसम्यदखितं भूत्वा च सर्वसुखं अन्ने जलजरा विषादिना हन्तं प्राप्नोति बुद्धयः द्वाविंशता भूषिता **॥**
वाङ्मनः सत्सक्षरौ लक्षिते च क्रवन्ती भवेज्जिनान्ते जितदोषशत्रू **॥** तथा गतायः प्रतिमान् विद्यते **॥** इन्द्रियाणां
सर्वेषु कल्पस्त्री त्वदुर्गति दूरता **॥** जलमानुषान् वेष्टा उच्चैरादेयवाक्यता **॥** जातिश्रुतिस्मृति धैर्यमभिवाञ्छितस
म्यदः स्थानेषु भिन्निवेशश्चरागादिभिर्निराधत्ता **॥** सन्धो धिरिति जायन्ते विशेषाः साधुसमता **॥** विधाय
बुद्धप्रतिमां स्रुयं वा प्रोरोना सदानयातिदास्यं नदरिद्रभावं न प्रेष्येतां नपि च ह्री न जन्ता **॥** नापि वैकल्पमि
न्द्रियाणां **॥** यो लोकनाथ प्रतिमां करोति **॥** **॥** इति विम्वकथा **॥** **॥** तानागन्धैः सुगन्धैः स्तययति सुगतेषु

गुरु
५

अथ ध्याद्गुरौः यावापूजां करोति प्रमुदितमनसा श्रवणदिव्यशब्दैर्मन्दा किंसां विजम्भकनकमयसराजस्य किञ्च
हृदयेण व्याप्रायां स्तानि सोऽन्ने सकलकल्लिमलक्षालितो याति मोक्षं **॥** दिव्यस्त्रीपीनतुङ्गं स्नानं जघनाद्यनाद्यात
विक्षाभिनायां जम्भज्जासु नदा कुम्भतसुरगन्धक्षिपत्य **॥** मन्दा किंसां सुरौद्याः प्रतिदिनमुदकक्रीडया यदुमन्ते
तानागन्धोदकेन स्तयनयत्नमिदं बुद्धभट्टारकस्य **॥** सुगमदचन्दनकुङ्कुमसुव्यरसं सुरभिर्मनोरमासितिसितारु
णपीतरूपि **॥** स्तयनमिदं यस्वविदधानि मुनेर्भुज **॥** स भवति वीरमानसमलो जगुरस्तमताः **॥** इति स्नानक
था **॥** **॥** मर्ज्जदाशवली सिनीकरकचरादेणु रूविस्फूर्तितां यस्फोतस्फुटयद्गं जासुरयतिर्मन्दा किनीर्झा हुते
कान्नाभिः **॥** सरविज्वलाभिरसहस्राकोत्तमायादराजगन्धोदकवाद्यधुपकुसुममुग्गन्धदावात्फलं **॥** यथाजाचक

सु.मि
६

वर्त्तव्यतिगतघनैः कङ्कुमाभः प्रवाहैः कर्षणमोदमद्भिर्मलयजसुरभिः **इतिषशीतेयुतायां** **गङ्गायावङ्गसौर्य**
परमनुभवमोदतेसुदर्शभिः तन्नागाकङ्कुमादेगुणमणिं नयः चैत्यभट्टारकाय मृदङ्गवीणाघटहृषदानैः
कृत्यनुपूजासुगतो नमानां **शृणोतिशब्दानुसुरमानुवाणां श्रोतश्चदिव्यं तमतेविशिष्टं** **इतिषङ्कुमा**
दिकथा **गजतुरगयदापतिस्पन्दनैः सप्ररत्नैर्वज्रतिमुनसहसैर्व्याम्त्रियचक्रवर्ती शशधरपरिवेषच्छत्ररु**
द्राक्त्यादसुदपिफलमुदारं छत्रदानात्सुसूतं **वाचातवतानिवक्रवरा व्याहोतयुष्माकतेनातावरीसुग**
म्भिभूरिषुसुमास्यासनविकिकृतं **छत्रं तु विचित्रं पदसहितं चैत्याययापछतिप्राप्तोतिक्षितिपार्वितं स**
दिवतुदीयेश्वरत्वं कुरुं देमछत्रनिरस्तु तार्किकित्तम **श्रीमद्विनीतद्विवस्वस्थवदुरत्तभूषणवराः श**

गुरु
६

क्तुदिविस्पष्टिन **चतुर्दीयकचक्रवत्पवतियायस्तान्निखिलीलयान्नागतधातुचैत्यकुसुमछत्रप्रदानास्तुल**
इतिछत्रकथा **पदेसुगत** **संयदा संयदि सम्प्रतिष्ठाभुविषुकासितयशाभवत्सारवत्सत्त्वधात्वाश्रय** **समुन्न**
ततरस्थिरप्रकृतिसंयदासंश्रितोजिनप्रकृताजनेनयदि धातुरारोप्यते **शाक्रीसमन्त्रादावगम्यतक्ष्मीदीयाश्चभू**
त्काचतुरो नरेन्द्रा अन्नेविशुद्धं पदमाप्नुवन्निधातो **समारोपयतो जिनस्य** **दृश्यन्ते कान्तिमन्त्रः शशधरवदना**
सन्बोदीर्घनेत्रा **मर्त्या जस्मिन्लोके च न कनकप्रभाक्षान्ति सौरभ्ययुक्ताः पृथ्वीभ्यश्चपिराजजलनिधिवसताया**
लयश्चक्रवर्ती **तत्सर्वं तु विन्नेभवतितनुभूतां धातुसमारोप्यभक्त्या** **इति धात्वावरायणकथा** **भवति क**
नकवर्गः सर्वरोगैर्विमुक्तः **सुरमनुजविशिष्टश्चन्द्रवद्विप्रकान्ति** **चतकनकसमृद्धौ जायते राजवंशे सुगत**

मु.सि

वरगृहेस्मिन्मराडलं करोति। यि प्राप्नुवन्ति सहस्रैव जनाधियत्तं दीर्घायुषोविविधरोगभयैर्विमुक्ताः। **खट्वस्यतेस्त्रि**
भुवनत्रययूजितसौ कृत्वा भवन्ति कुसुमेः सहस्रराडलानि। दानं गोमयं मसुतां च सहितं शीलं च समाज्जनं क्षान्तिः
ऊनयिषीति कानयनयनं कार्यं क्रिया स्थापते। **आनतक्षरां मेकचिन्नकरणं प्रज्ञासुरैस्त्वोज्वलायतायामिताः**
षडेव लभते कृत्वा मुने मराडलं। दिव्यैः सुरैः सकलभोगवरैश्च युक्ताः न्यो भवन्ति कनकाधिकवान् वर्णाः यद्वा
ननास्त्वविकृताः विशालनेत्राः पुष्पैर्गणस्य विविधैर्वसुधां विचित्रं। **इति मराडलकथा॥** **॥ कान्तायाणि**
सराजयत्र विदुतां सदृशं गत्वो ज्वला। स्वादुस्वर्शमुखीसुराः सुर्यरैयदेव लक्ष्म्यारकैः। **भास्वत्काञ्चनभाज**
नेपुनिहितामग्नन्ति दिव्यामुधाम। बहुद्रुप्रमुखार्यसंघविषये त्वत्तान्नदानाफलं। **मेघाचः सहर्षिकरैः स्मर**

गुरु

रिपुनिजिर्त्येव ज्ञासते क्लेशाशीर्नापयोदुरन्तविषयानत्र श्वरो दुर्जनात्। **संधाराति मयि प्रसजसुगतौ मृत्यु**
ञ्जनीत्यावसं प्राप्ता। सर्वरसाशुभोगवसिता साय्यन्नदानोदया। **सपूर्णासर्वोद्गममन्त्रितं च मन्त्रुखाप्रतिभान**
युक्तं। आयुर्वत्सवर्णा मुदाररूपे प्राप्नोति विद्वानशनप्रदानात्। **निजिर्मशत्रून् वलवीर्ययुक्ता नृलक्ष्मी समासाद्य व**
येन रेन्द्रा। स्वादुतिभोज्याति समाप्नुवन्ति भोज्यप्रदानाद्भिसदा तदेतत्। **इति भोजनकथा॥** **॥ प्रेक्षेत्री**
सराजगद्गलं यत् यस्मिन् मानुषं कामं काञ्चनभाजने विनिहितं प्राप्ते यमिसुमधु। किञ्चिन्नामुविहोचनं
प्रयत्नमाप्रत्यर्पितं यीयते सङ्गीतं। **ध्वनिसंगतं नरवरैः स्तत्त्वान्नदानाफलं।** यद्दे रूपेन्द्रनीलप्रवलमणि
विजैर्भोजनैः। **सातकोमौ दवा दिव्याः कृताभिः।** सुनकरसभरत्ना प्रवक्षुस्थलाभिः यानेपीति प्रसक्ताः सहस्र

सुसि
८

धुमधुरमोघवंवापिवन्निप्रोक्तैः फलैः तद्गुणानि चिंतयन् गणयान दानं स्मरन् यत्प्राप्तं वर्णगन्धधूम्रतिगु
णयुतं कल्पिकं भृङ्गसिद्धं लब्ध्वा पातो यवाते प्रसमनचतुरपिष्पलीखराऽचुराः प्रीयोप्रातः अभिन्नं शशि
करादृशो भाजने संप्रतंतदत्वा संधाय भक्त्या भरभवनगतो दिव्यमाप्नोति पानं ॥ मधुमधुरमुदारमादरेण
प्रवरगणा यददाति पानकं य ॥ दिवि भूवि सखे वधानमर्थपिवति चिरं प्रवराङ्ग नोपनीतं ॥ इति पान
कथा ॥ येनीलपीतहरितारूपा शुक्लचित्रवर्णा प्रभेदश्चितो ज्वलवस्त्रमाहं यच्छुनिलोकगुरुवेशगणो
तमायते प्राप्नुवन्मभिमते प्रवराम्बरणि ॥ यः संधाय सेषगणानां प्रवरयश्चाहो भक्त्या वीवमालां प्रददाति
॥ स प्राप्नोति दीवसनं वस्त्रवीर्यं कावायं वल्ले शकषायप्रतियक्षं ॥ दत्त्वा सन्निजा विवस्त्रवकविरचितां ल

गुरु
८

पीतावदत्तैरत्नैश्चरमैः ॥ सुरविरवसत्तैश्चैवरी चारूमादिव्यं कामुकवस्त्रं सुगतगणायामि रूपामनो ज्ञास्त्री वस्त्रा
लंकृतान्मा भवति यदमतिः सर्वधर्मेश्वरः सा ॥ इति वस्त्रकथा ॥ शक्ताधिका प्रवरभोगसमन्विता स्त्रियये तु
कान्तिवपुर्गुणो वरकीर्तियुक्ता ॥ शक्ता न विजितरभसा सततं भवंति संधस्ये सकुसुमे प्रकिरन्ति पूजां ॥ नीता म
रप्रवयतु लपशरीरगुणा विख्यातकीर्तिविमला यत चारूनेत्रा ॥ एतौ यमातु विरवरन्निमनुष्यभूता दन्त्या जिने प्र
वरधूपमुदारगन्धं वेदूर्यमूक्तामणिभूषिता द्वौ कौशेयवस्त्रा ज्ञात सर्व वायानरो नमाः सर्वजनैरूपेण भवन्ति
सखे सुरभिप्रदानात् ॥ रोगादिभिः प्रवल्गु ॥ खकलैर्विमुक्ता स्त्रिधा नना ॥ कनकतुल्यमनोज्ञवर्णाः राग्यं हि ये
विगतकण्ठकमाप्नुवन्ति भैषज्यदानविधिना तदुशनि संघे ॥ इति पुष्पादिकथा ॥ यज्ञकवर्तीक्षि

सु.सि
९

पियप्रधाने॥ कृताञ्जलिं कण्ठवाहगणैः॥ भक्त्या सुमुहूर्तं वद्वत्स ते तदुद्गुपनामा कथयंति तत्रा॥ ये ज्ञानमात्राप्र
भूतां प्रयाति श्रेष्ठे कले जन्मसं देवयेषां॥ हस्त्यश्च याते श्वयिभ्रमन्नि कृतानु ते श्रेष्ठतरे प्रणामं॥ प्रथयति यलोध
स्ते श्रेयो विवर्द्धयति द्युति दुरितं सर्वं सर्वं ज्ञात्रिमया हति॥ सुगते नियतां लोके नृणां॥ करोति च स नृकिं य
लति च शिवायान्तेऽवश्यं मुनीन्द्र नमस्क्रियाचक्री नृपो यद्वत्कीर्तियुक्तो द्वात्रिंशता लक्षणा भूषिताङ्गः॥ संजा
यते वै क्षितिपप्रधानो बुद्धप्रणा तादृक् फलं तदुक्तं॥ एवे बुद्धगुणमन्वामत्वा कायत्वमद्भुतं उद्गुपनामा को
विद्वान्कायकर्म सदा चरेत्॥ कल ननमः कुर्यादृष्टादुरतः पुनर्भववाङ्गीतः॥ कृतैकनमस्कारं भवपायारम
माययेद्भुतो॥ इति प्रनाम कथा॥ ॥ नाता सारङ्गं रूपप्रभवमृदुमहद्भोमसश्चाद्यवस्त्रा हेमनैर्गङ्गे गेहे

गुरु
९

पियतमवनिता वाद्युगोपगूढा॥ यत्कीदृन्निक्षिती शवि विधरत्नसर्वैरन्त्रयानैः॥ समृद्धा सुत्पादुज्वाहिका
याः फलमतिमधुरं भिक्षुसंघोपिताया॥ ज्वालारङ्गविकसद्दह्नीयगूढां भीमस्वतां सिमिरशीतविता
सकर्ता॥ उज्वाहिकां मुनिवरप्रवराय॥ दत्त्वा दीपप्रभो भवति देवमनुष्यलोके॥ गंधर्वा सुरकिन्तैः सह चरीदे
दीप्यमाना नता विद्युत् ज्वालसरद्ध सङ्कशदशा॥ कान्ताभिरालिङ्गिता॥ स्वर्गे यदि चरन्ति दीपप्रवपुषो लो
हायमानाः सुरास्तद्वत्कार्यगणाय शीतसमये रोज्वाहिकां श्रद्धया॥ जित्वारिपूतये गर्जवायुक्ता नपृथी
समन्तादनुशासयन्ति॥ दीपानना हेमविभूषिणी उज्वाहिकायाः फलसेवनेषां॥ ॥ इति उज्वाहिका
दातकथा॥ ॥ धरो चरति रस्कते परमदूरदेशस्थिते सुश्रुक्ष्ममपि वलुरतिमिरोत्करैराहतः॥ करा

सु.सि
१०

प्रश्वस्थितं यदनिहृद्भिर्देवैः सुगतस्य दीपपरिवो धत्तात्कले **॥** बुद्धत्वं स सुगतः प्रदीपकेन व्याका-
पीन्नुनगणवलम्बिकायाः **॥** कोदद्याद्गवतिनपुदीपमास्यप्राप्यथं म्विमत्तमुनीन्नुलोचनस्य **॥** ह-
रुक्षं त्यक्त्वा हितं दृश्यं यश्च निवेजनाः **॥** जितपुदीपमात्रास्तत्कले मुनयो जगुः **॥** दृश्यं नेये क्षितीशाः
शशधरवपुषो दीर्घनीलोत्पलाक्षाः **॥** देवा यदेव लोकं वरकनकनिभाभासयन्निस्वकात् **॥** राजाय-
मुक्त्वा वनीमणिः किरणशतैर्भासयद्गाम्मुयाति तत्सर्वदीपदानाद्भवति तनुभृतां शाक्यसिंहाय भक्त्या लो-
के यद्गान्निमत्याः कुवलयनयका मुक्त्वा वो हे मवर्णाः **॥** शक्रो यदेव राजदशसततनयनो भाति दीप्यासनस्थः **॥** य-
द्बलावीत कासः प्रवरसुरनमो भाति दिव्ये विमाने दत्त्वा तद्दीपमात्रां प्रभवति बहु फलं शास्त्रवैत्पनराणां

गुरु
१०

॥ इति प्रदीपकथा ॥ **॥** सर्वैर्नरस्य वरहत्वात् तत्सरेन्द्राः सगीतिगर्भजयजीवगिरामने शुद्धान्वार-
वनिताभिरुशीततापाश्वानुर्दिशार्चयति संचविहारदानात् **॥** बुद्धप्रयोदतरवापि मुनेरशेषमारेष्यमार्ययति
संचविहारहेतोः **॥** यज्जागृतोपि चरन्नेः खयतः स्थितस्य पुराणा भिवृद्धिरूपविप्रभप्रमाणा **॥** प्रज्ञावजप्रहारप्रविदरि-
तकलिक्ष्माधरस्य प्रमादात् संचभ्येहि स्य सर्वोपकरणा सुभगं यो विहारकरोति प्राप्ता देवैर्जने प्रवरमणिमय-
स्तमभभिजे प्रयाभिः सार्द्धं सर्वैर्नरस्ये विरमभिस्मते देवलोके स एव **॥** श्रीमद्विज्ञानवरपद्मचित्रवसुश्रीतादि-
संस्थपितभिर्निगृह्य प्रधानं **॥** दत्त्वा गणाय गुणिते प्रवराय शाक्यं प्रासादरत्नमधिगच्छति वै जयन्ते **॥**
॥ इति विहारकथा ॥ पर्यङ्कविष्टरसमास्तनूत्तिका सुसीमन्निनिद्यतपयोधरपीदिताङ्गाः **॥** सरोरने क्षि-

सु.सि
११

निभूजातिशयैः। प्रदने शय्यासनं सति तदोषगणोत्तमाय॥ दिव्यस्त्रीवारुकाणां कलरवकलिते चित्रवस्त्रा
वृतायां सर्पाचारत्नमर्प्या सुश्रुभिर्गिरिमरामोदवत्पमहत्पां॥ कान्ताबाहुप्रधानश्चिरमसरपुरे निभयस्तत्रणो
नियन्तशय्यासनानां फलमिदं मुदितं भिक्षुसंघायदाते॥ कर्पूरचन्दनवरागुरुहियुगात्रोदिव्याङ्गनासनय
गात्तरवर्तिदेहः तित्पस्वयन्निवरवस्वसुभूतिकायां स्मर्यायरात्रमयनासनदानतस्तत्॥ इति शयना
सनदानकथा॥ यद्वापाश्वतुरो विजित्परमसायातो मघोन॥ परमास्वातडिदशाधिपान्चमुदितो तेभय
वर्द्धासनं॥ सप्राह्मद्विरापज्ञधिरतुरायातासायात्मन्दिरेतत्पात्रयुतिपाचितस्य महतो दानस्य विवृण्वत्॥ तप
नचतुङ्गोत्तुगतिदुखात्मदिभेदत॥ पृथक् पृथक् यत्नसाद्विशिष्टा जायते नृणां॥ वृत्ताननाः कवचदेहसमा

गुरु
११

नवर्णमर्त्त॥ सदा विमरदृष्टिविशालवक्षादानात्मनुष्यगतिकेषु समाप्नुवन्ति रम्यातियातसयनासनभोजना
नि॥ एतानेषु यन्नरवराप्रदिसन्निदानं दानेषु दुर्बलधनेषु कृपात्विताये॥ लाक्ष्मिहिते समधिगम्य नरेन्दुतुल्या॥ की
डन्ति नित्यमुदिताः सह पुत्रस्थपै॥ चन्द्रवनायुवरहेहविशालनेत्रावालार्कतुल्यवपुषु सुभक्तिर्नियुक्ता॥ राज्ञन्तरा
विगतशत्रुभयं लभन्ते सर्वहितस्वगुरुमात्तनतेषु दानात्॥ यद्गच्छन्ति क्षितीशहयरथकलितिभिर्वत्स्यमानाज
नोद्यैः छत्रैः सौवर्णदण्डैः॥ शशिकरसदृशैर्दुर्दुतीक्ष्णार्कपादा॥ राजान्त्रकवर्त्तावरनृपतिशतैर्योतिः सार्द्धं पृथि
व्यां क्षन्ते सम्यक् तदेतन्प्रबलवर्द्धैः॥ फलेशो धिते दानवीजात्॥ मास्वातामुद्गुदानाक्षितियतिरभवत्॥ पादुदाना
दशोको राजा वैको सदा विदुदशयतिरभून्मन्त्रसारप्रदानात्॥ विचारव्यः क्षीरदानामभुयनशयुते क्षीरदोष

सु.सि
१२

यदन्वायाप्रवेक्ष्मायति त्वेसुरयति भवने सिंहासाधियते ॥ इनेव हृषिनेव तददुफले सत्याजहीने च तं क्षिप्रं व
त्वजकराठकाकततलेक्षेत्रे क्षिप्ते वीजवत् ॥ एगदेव सोमलक्ष्यते पात्रे गुणालकते दाने स्वल्पं मपि प्रयाति व
हुतां सवटगो धवीजं यथा ॥ ॥ इति क्षेत्रकथा ॥ ॥ यो धर्मरत्नं लिखती हति संश्रुणोति तच्चिन्तयते सदे
व ॥ समावने न्यायदिवात्र कुर्याज्जति स्म वत्सलभते सति तं ॥ यदेव लोके वरकं त्यक्त्वा वृक्षाः सर्वार्थं संसिद्धि क
राभवन्ति केवोने मातां सुखहेतुभूतास्ते ज्ञाप्रदानस्य फलं विशातं ॥ यद्गर्भयानपुष्टिमेति श्रुविभि ॥ प्रोक्ती यमा
नोरसैः वात्ययन्मधुसर्पिषीरयिवति क्षीरं च कलेपुत ॥ भिन्ने दिवरं केशघुति युतवानज्जयदौवने वृद्धत्वे वय
थे स्थितं वरं संततो प्रदानोद्भवं ॥ सिंहासने प्रमुदितो रविवरं रुणाय ॥ भक्त्या ददाति विधिवत् खलु य सदाता ॥

गुरुः
१२

सिंहासनान्निलभते प्रवराण्यभेद्यं वनासने वसुरयन्नगसिद्धि वस्य ॥ सौवर्गायात्रे सततं नरेन्द्राय शीरमश्रुतिर
सादियुक्तं ॥ तक्ष्मसिम्हकाञ्चनराजभने पद्मानवास्तन्महिषीपुदानात् ॥ पानपुदानेन सदातुराणां सुदुर्व
लानां वहते न चैव ॥ समावने वै कुरुते गुरुणा ॥ अद्भिसमाप्नोति न च स्तुते न ॥ अश्वैर्विचित्रैः सततं भवन्ति सु
वर्गायत्रं चूरिने नरेन्द्रा ॥ अद्भ्यावगच्छन्ति सुदुरदेशानपुदानात् नरेन्द्राय मत्प्या ॥ हारार्द्धं हारकरं कैरुयेताः
क्रीडन्ति देवेषु मनोउवर्णा ॥ सार्द्धं हि यत्र त्रिशोधि येन निःसकृदानात् प्रवदन्ति सन्त ॥ भीतास्तमास्वासाद्यते सदे
व धीरान्तरोवाक्यतिपादनेन ॥ सर्वे नैमांरैः परिभूयत सैर्वाक्यं नित्यं मधुरं श्रुणोति ॥ ये कारयन्ती हजिनसावा
कौ ॥ क्लेशारिभागं भुवि धर्मं धातुं न ॥ संसारसौख्यं त्वन्भूय सर्वं धर्मेश्वरत्वं प्रवरेलभने ॥ प्रतिश्रयं नेये प्रति

सु.सि
१३

सन्निभः सर्वत्र का तप्रे मयी डिता तं निया नाकं सनतप्रहृष्टः ॥ शक्रेण सांघे च सदारमने ॥ यरोपयन्ती हसु काननः
निरुद्धांश्च युष्मागिरागश्च वयुवापिते यान्निदिवं मनुष्या उद्यानमाह म्वहुभोगयुक्ताम् ॥ कुर्वन्ति सेतुविषमे प्रदे
शोपात्रीयमध्येपि नये मनुष्या ॥ स्वर्गसदा भोगसमन्वितं हिया न्यूनमन्ने वरहे मगात्रा ॥ वायीतत्रा गानि सु
शोभनानि कृत्या नराः स्वर्गमवाप्नुवन्ति ॥ इहैव लोकैव मनुष्यभूतोः राज्या निरस्यानि सुखावहानि ॥ कृपा न्नहात्स
त्वसमाश्रयाश्च वातातपत्रा रानि मित्रभूतान् ॥ ये कारयन्ति प्रवरा मनुष्या ॥ तद्देवभूतोः सुखिनो भवन्ति ॥ छत्राणि
ये वा प्रतिपादयन्ति सूर्याद्भूता ये न सुदुःखितेषु ॥ छत्रोपमास्तजितशत्रुसंघातु भवन्ति निर्यवरसौख्ययुक्ता ॥ या
दाश्रपरिचमुपानहौ च सर्वेषु सत्त्वेषु दिसन्ति भक्त्या ॥ यानो न्नमैस्ते सुचिरं प्रयान्ति देवेषु मभ्येषु मदीययन्ता ॥ स यद

गुरु
१३

न्निधे जिने वरं गुराकीर्त्तनेन कायप्रणामक्रिया वगुरुश्च सर्वान् ॥ समाननां गुरुकृतान् समाम्नुवन्ति जातिनर्थैव
वनप्रतिसेविदश्च ॥ मृदङ्गवाणा यरहादिभिर्यकुर्वन्ति पूजां सुगतो न्नमाना ॥ मनुष्यभूतोः सुमनोज्ञवाक्याः शृणोन्ति
शब्दात्सुमनोज्ञरूपान् ॥ यष्टिं समा राययति प्रहृष्टः ॥ छत्रं च घराहा सुगतस्यैवैते ॥ छत्रावली स्वाकुरुते सनतक्ष्मी समा
प्रोतिनरो विशाला ॥ मनुष्यभूतो भुवि यः समन्ता दीशत्वमाप्नोति चलेन युक्तः केयुरमुक्ताभरणैरुपेनाभूमिप्रदाना
न्नदुःशन्ति संन ॥ विस्वकरोति प्रवरं जिनस्य स्मृतं च वा छत्रवरैरुपतं ॥ वातुं समारोपयती ह्यश्वस्वर्गसमा प्रोतिनर
सुतेन ॥ ये वद्भुमुदि स्य महान्नति तं कुर्वन्ति मृद्गो मयलेय नानि ॥ पुष्पं कृतं भोजनपानकं वा यच्छन्ति ते राजवत्तरभ
न्ते ॥ दीपां नदानां त्विविधांश्च गन्धान् युष्मागि धूपं गुडधानकं यादिशन्ति संघस्य तथा च हेमं भवति ते राजवत्तरभ

सु.सि
१४

युक्ता॥ स्मृयाद्गणधनुर्विहारं यशोधयनीहरनराः प्रयत्नैः॥ निर्माल्यमेव च समुद्र एतिते हेमवर्णाः सुदृशो भवन्ति॥ उज्ज्वलिकां यप्रदिशन्ति सद्गः शीतागमेव स्वमथायिगे ह्य॥ पानं विचित्रं वरकस्य कवाते जम्भभूमौ सुखितां भवन्ति दीर्घायुरेव भुवि सर्वे रुजा विमुक्तिः॥ प्राप्नोति सौख्यं मनुजं सततं प्रहृष्टं॥ देवोद्भवानि विविधानि सुखानि भुक्ते प्राणानियातविरतः॥ खलु यस्मिन् विद्वान्॥ दृष्ट्वा परस्य विभवं वकरोति बौध्यं गुप्तिश्च यः॥ कुरुते परिरक्षार्थं प्राप्नोभ्यसौ द्रविणसंयदमयमेयां सर्वं सुतस्करनृपादिशतैरर्ह्यार्था॥ दाराभ्यः परस्य परिवर्जयतीह यो सौ दारान् सो लभते येवमनोरुपात्तः॥ दानं द्रव्यं चैव नो हि यथा हि गन्धो मनीषा जनस्य कदाचिदेव लोकस्यैव भवति विश्वसनीरुवती लोत्तलस्यैव रूपे सततं प्रयति॥ तद्वन्मनुष्यस्य दिवा तिगन्धामुखादसभ्यं तु न वक्तव्यं यश्च॥ यन्मि

गुरु
१४

च सन्धि नृपते श्वपूजां भक्त्या न्वितं युक् कलत्रभूषं भोगानुदारान् सुखमयमेयं प्राप्नोति तित्यं पिण्डनादि मुक्तः॥ आनन्दशब्दं मधुरं शृणोति बाह्या निति तस्य सुमनो नृका नि॥ देवेषु मर्त्येषु च जायते सौ पाहृष्यवाक्यादिर नोनरीयः धर्मार्थसत्यनिरता खलु यस्याशा लोके सदा प्रियतमो भवतीह नित्यं॥ संपूजनां सलभते वरन्त जातैर्यायातभुतो विबुधलोकमनन्तसौख्यं॥ सती वरागो भवतीह नैव भोगैरुदातेः सततं च युक्तः॥ आदेय वाकाः॥ वृथु कीर्ति युक्तः॥ परस्वभट्टमा विगतो हियो वै प्रासादिकं त्वलभते सति तं स्फीतं सुखं राज्यं धनादि लोके ब्रह्मत्वमासादयतीह सम्यक् मैत्रस्य चित्तस्य वशात् मनुष्यः॥ स्वर्गाय वर्गं समवायुका मैत्रैस्तु नित्यं समुपार्जनीया॥ अस्मिन् त्वदष्टिः परमो ह्यस्मात् सर्वस्य सा वैकुण्ठलस्य मूलं॥ शुद्धा निराकृतमतेनैव विज्ञो हती

सु.सि
१५

ह्युपपन्नमभवन्नयसौख्यकारितस्मान्नेराविदुषासततेइतिव्याशुद्धसमस्तगुणारत्ननिधानभूता
शुद्धाशुभस्यजननीजननीयथैवसैवादिनोमनसिमात्रजनेर्लिख्यते॥**इ**न्द्राकरेशारहितो न हि तो वी
धियक्षः सङ्गमरत्ननिकरग्रहरोसमर्थ॥**भ**्रष्टो यथा विफल्पादेऽर्थ्य फलानि न ज्यमाप्नोति॥**अ**द्रुद्विद्या
विभ्रष्टो न तथा र्थ्य फलान्यवाप्नोति॥**त**स्मान्नेराविदुषासुगतादि केषु कार्यस्मान्नयसदतसततहिनेषु
निःशेषदोषसमतायनवाच्यदसि श्रद्धायथादहतिदोषगणसमस्तदीना॥**क**वाससोमूढकपाहाडि
तपानय॥**द**र्शयन्तव लोकस्य ज्यदातुः फलमीदृशं दग्धस्य न समुद्भूया॥**प्र**तिगृह्ये तोयमोक्षेक्षुकाः स
खश्चुद्धिहताभ्रमन्त्रियदमीदेहीति वा दुश्चिन्ता॥**द**ुरप्रज्ञतसामेयानि वैहाव्यावृत्त्यतिष्ठन्त्यपि प्राप्याऽत्यं

शु.
१५

सकृदप्यसीभिरसनंदनं न कसैव वा॥**सु**वीमुखकहरोदण्डज्यगात्राः केशाम्बरविकरैः॥**प**रिवीतभासः प्रेतास
दासलिललालसयायदातोस्तत्त्वानदानविकलनफलं वन्ति॥**दानं** सर्वसुखं महामयद्वरं भोग्यं महार्थं दानं ना
कारविशालयदं सर्वैर्गुणालंकृतं॥**त**स्मादानमते दोषसमनं संसारचोराय दं॥**क्षु**न्तुं क्षां व सुशो वने शुभकारं कु
र्नरायन्तत॥**॥ इति विवित्र कथा ॥ ॥ संग्रहश्लोका ॥****पु**ण्योत्साहतं श्रवणं दूर्ध्वं भभ्यागपुण्ययो॥**वि**स्वस्त्वा
नतथागन्धर्वेधातोश्चरो यणं॥**म**राडलं भोजनं वा न च स्त्रियुष्यादिव शो नं॥**प्र**णामो ज्वालि को दीपविहारसयना
सनं॥**क्ष**त्रविविचित्रैवान्न इत्येतावदुधामृसमं॥**क**था द्वाविंशोक्ताभूयोदानस्य वर्णने॥**य**था हि पूर्णः स भुजङ्ग मोद्गद
प्रयुक्तशारवश्च सकण्ठकोद्गमः॥**श्रु**तेन विनेन कलेन च न्वितं॥**त**था विधः शीतपरासुखोजनः॥**व**रंदरिद्रोपि

मुसि
१६

शीलवान्मवेन्नरार्थवानप्यलंकृतो गुरौ॥ दरिद्रभावेपि हि सज्जनस्तु तोरसो गुणानाममृते हि शिष्यते॥ सस्मान्
नयन्निगुरवो गुरावन्नमार्थनैजस्विनोपि धनितोपि मनस्विनोपि॥ तस्मान्नरो नरार्थतेरपियं सकाकात् सस्मा
नमिच्छतिसरक्षतु शीलमेव॥ लोके सुखं विषयं संभयं सर्वे वंधर्मात्मन॥ कृतमतेः सुखमुन्नमन्नुतस्मान्नर
सुखमुदारमहोयमार्गेयः प्राप्नुमिच्छतिसरक्षतु शीलमेव॥ यो भुञ्जे शीलं विनयस्य विनाशकाले भ्रास॥ समावि
सति शीलवतो न सोऽस्ति तस्मात्सुहृद्विनाय॥ परलोकवन्ने योगान्मुमिच्छतिसरक्षतु शीलमेव॥ शीलं न निश्चयद
देन हि वं प्रयाति नान्मकूमेन न कूदयि कृतो मार्गे॥ तस्मादनेपि च न वा समृतेपि हि ज्ञायः स्वर्गमिच्छतिसरक्षतु शी
लमेव॥ शीलं विना प्रहरणावरणानिरक्षा शीलं धनं परममार्थमहायमर्थं॥ शीलस्थिरं पुण्यसमर्थं नृणामिभिन्न

गुरु
१६

शीलं विभूषणमृतेपि विभूषणोभ्य॥ न ज्ञास्ति शीलं स दंष्ट्रं हि तकारि मित्रं स्त्रिधा शयोनखतु शीलं समास्ति वल्लु
मातापित्रा च तनयाय विधानुमिच्छेत्त्यच्छीलमूर्जिनं फलं हि तमादधाति॥ ॥ इति शीलकथा ॥ ॥ सर्वमेत
मुचरितं दानं सुगतं पूजितं॥ कृतं कल्पसहस्रैर्यत्प्रतिय॥ प्रतिहन्ति तत्॥ न च देवसंयायं च क्षान्ति समन्तय
तस्मात्क्षान्तिप्रयत्नेन भावयद्वि विधेर्नये॥ समेन गृह्णाति न प्रीतिं सुखमश्रूते निति डानवृत्तिं देवशत्यहृदि
स्थिते॥ न हि वल्लः क्षयं याति यावज्जीवमपि प्रत॥ क्रोधमेकं लुप्याहत्यात्तेन सर्वद्विषो हता॥ विकल्पे स्व
नदिप्रेन जनु क्रोधं हविर्भुजा॥ दहन्त्यान्मावतमेवा दोयं धक्ष्यति वामं वा जगत्पवतां क्रोध॥ न मश्नु
ष्यतामपि वेधा धर्मार्थकामानां तस्मात्क्रोधं निवारयेत्॥ मर्कं न सोऽदिता ज्यते यातामप्यवकारिणा॥ येन यास्य

सुसि
७

निनरकान्तये वै ते हतानन ॥ एतानाश्चिन्मया यं शीयते क्षमतो बहु ॥ मामाश्रित्य च याभ्यते नरकानदीर्घ
वेदनान ॥ अहमेवापकार्यं वा भमे तेनोपकारिणा ॥ कस्माद्विषयं यं कृत्वा खलु चेत् ॥ प्रकर्ष्यसि सुखं दशादि
कहिन्वा प्रेरके यदि कृष्यसि द्वेन प्रेरितः सोपि द्वेन द्वेन मेव न ॥ ॥ क्षान्तिकथा इति ॥ ॥ वीर्यदिसर्वगुण
रत्ननिधातभूतं सर्वोपदत्तं निवीर्यमहाप्रवेन ॥ नैवास्ति तज्जगति वस्तु विविच्यमानं नावा प्रुपाद्यदिह
वीर्यं तथा धिरु ॥ युद्धेषु यत्करितं रङ्गवदातिमस्तु नाराचतो मरपरश्च वसंकृतेषु ॥ हेतुवारिपूजयम
उत्तममाप्रवन्ति विस्फुजितं तदिह वीर्यमहाभट्टस्य ॥ अम्भोतिर्धीन्मकरवन्दविधिदितास्तु जज्ञा कृताकृत
तरङ्गविभंगीभीन ॥ वीर्यं शागोपय्यदेमिच प्रविष्टं घाश्रू ॥ कर्वन्त्यनर्पगुणारत्नचनोर्जनानि रागादीनुरगा

गुरु
७

निचोग्रवपुषो विष्कम्भवीर्योन्विता ॥ शीते सज्जनविजनिर्मलतरं संस्य कृत्वा दाययत् ॥ मर्त्योः कान्तरेषु मेरु
सिखरोयान्तेषु वीर्योन्विता ॥ शीते सज्जनविजनिर्मलतरं याशोयगूढाश्रितं ॥ यदेवावियति विमानवा
सिनोऽस्य निदन्ताः समनुभवन्ति सौमनस्य ॥ अम्यन्तवियुक्तफलप्रसुतिह तो वीर्यस्य स्थिरविहितस्य
साविभूति ॥ ॥ इति वीर्यकथा ॥ ॥ केशारिवर्गत्वविभूयवीरासंबोधिलक्ष्मी यद्रमाप्रवन्ति बोध्य
दानं यदि शान्तिसत्त्वो ध्यानं हितवदन्ति हेतु ॥ जन्मप्रवन्धकरौ कतिमिन्नभूतान ॥ रागादिदोषत्रिव
यान् प्रविशार्पे सर्वान् ॥ आकाशभुज्यमनसः समलोखदेमा ध्याता इवन्ति मनुजा गुणा हेतुभूता ॥ जि
त्वा लेशारिवृन्दमुभवत्समथने सर्वथा हृदयक्षेत्रात् ॥ सर्वो धीलक्ष्मी प्रवरगुणमयी दृष्ट्वा भामिन्मभ्ये

सु.सि
१८

सत्वे ज्ञानाधियत्यविगत रिपुभयाः कर्तव्ये यन्त्रेन्द्राध्यानेन तत्रैक हेतुं सकल गुणानि विष्ठा इत्यर्थो गुरोः
मोहाद्वकारं प्रविद्यार्थं सत्त्वज्ञानावभासं कुरुते समन्तात् **॥ संवत्सूर्यः सुरमानुषानाहेतुः ॥ सतत्रं प्रवरः**
समाधिः ॥ इति ध्यान कथा ॥ **॥** प्रज्ञाधनेन विकलानुत्तरस्य रूपमाहो रूपा मिव सारविहीनम
न्तः उद्भात तस्य फलमिष्टमदेति वीर्यात् वीर्यं नुवृद्धिरहितं स्ववधाय सत्त्वं **॥** योने कतत्मानरतं स्वजन
भूतं **॥** भविष्यत्कलमामगोत्रे **॥** मध्यान्तवद्योपि जनप्रवेति प्रज्ञावरं तत्कथं यन्निज्ञा **॥** यदुक्तो मर्त्यलो
के मत्तति मिरगणं दारयित्वा महानं ज्ञाना लोकं करोति प्रहति वसदा दोषवृन्दं तराणां आदेशावेति

गुरु
१८

यो वरमनुजमनोर्वेति सर्वैः प्रकारैः प्रज्ञानत्रायितित्यं शुभवरजननीं हेतुमुत्कीर्णयन्ति **॥** कार्याणवेवापि
दृष्टं **॥** निमग्ना संग्राममध्यमनुजाप्रधानाः प्रज्ञावसानो विज **॥** यत्नभन्ने प्रज्ञायत्रः सा शुभहेतुभूता **॥** तस्मा
त्सर्वगुणां धर्माधनकरी प्रज्ञैव संवत्सूर्यो न प्रज्ञाविकला विभान्निपुरुषाः प्रातः प्रदीपाश्च **॥ इति**
प्रज्ञा कथा ॥ **॥** स्वर्गीयवर्गगुनरत्नविधानभूता रताः च देवभुवि पारमिता नराणां **॥** ज्ञानानरः स्वहि
तसाधनतत्परः स्यात्कुर्यान्नरकः सततमाशुदृष्टं प्रयत्नं **॥ इति पारमितापरिकथा शुभासितरत्न**
कराडके समाप्ता ॥ **॥** कृतिराचार्यसुरस्य ग्रन्थप्रमानमस्य शतं **॥** **॥** ये धर्मा हेतुप्रभावा हे

गुह्येषां तथागतः ॥ एव दत्तेषां च योतिरो धरं वादी महाश्रवण ॥

॥ शुभमस्तु सर्वदा ॥